

නමො තස්ස හගවතො අරහතො

නමස්කාර කරමි (ඒ) වහන්සේට භාග්‍යවත් වූ අර්හත් වූ

සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤ්ඤාණචාරස්ස

සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි දොන හැසිරීම් සහිත වූ

දසබලධරස්ස චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස

දසබලධාරී වූ චතුර්වේශාරදත්චවිශාරද වූ

සබ්බසත්තූත්තමස්ස ධම්මීස්සරස්ස

සියලු සත්ත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ

ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමීස්ස තථාගතස්ස

ධර්මරාජ වූ ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ

සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට !!!

වන්දනාව

“නවකතරෙන, හන්තෙ, හික්බුනා වුඩ්ඵතරස්ස හික්බුනො පාදෙ
වන්දන්තෙන කති ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨාපෙත්වා පාදා
වන්දිතබ්බා” ති? “නවකතරෙනුපාලි, හික්බුනා වුඩ්ඵතරස්ස හික්බුනො
පාදෙ වන්දන්තෙන පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨාපෙත්වා පාදා
වන්දිතබ්බා. කතමෙ පඤ්ච? නවකතරෙනුපාලි, හික්බුනා වුඩ්ඵතරස්ස
හික්බුනො පාදෙ වන්දන්තෙන එකංසං උත්තරාසඨගං කරිත්වා, අඤ්ජලිං
පග්ගහෙත්වා, උභොහි පාණිතලෙහි පාදානි පරිසම්බාහන්තෙන,
පෙමඤ්ච ගාරවඤ්ච උපට්ඨාපෙත්වා පාදා වන්දිතබ්බා –
නවකතරෙනුපාලි හික්බුනා වුඩ්ඵතරස්ස හික්බුනො පාදෙ වන්දන්තෙන
ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨාපෙත්වා පාදා වන්දිතබ්බා” ති.

පරිවාරපාළි 2, 264 පිටුව

(බු.ජ.ත්‍රි.ග්‍රන්ථමාලා : 9)

ධර්ම දේශනාව / ධර්ම ශ්‍රවණය පිළිබඳ සිකපද

පාවිත්තියපාළි, හික්බු විහඪගය, 536 පිටුව

(බු.ජ.ත්‍රි.ග්‍රන්ථමාලා : 2)

2. ධම්මස්සවනසුත්තං

“පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙ, ආනිසංසා ධම්මස්සවනෙ. කතමෙ පඤ්ච? අස්සුතං සුඤ්ඤාති, සුතං පරියොදපෙති, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුං කරොති, විත්තමස්ස පසීදති. ඉමෙ ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්ච ආනිසංසා ධම්මස්සවනෙ” ති.

අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 398 පිටුව
(බු.ජ.ත්‍රි.ග්‍රන්ථමාලා : 24)

අනීවරණසුත්තං

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨකත්වා මනසිකත්වා සබ්බවෙනසො සමන්තාහරිත්වා ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, ඉමස්ස පඤ්ච නීවරණා තස්මිං සමයෙ න භොන්ති. සත්ත ඛොජ්ඣකඬ්ඛා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡන්ති.

සංයුත්ත නිකාය 5-1, මහාවර්ගය, 190 පිටුව
(බු.ජ.ත්‍රි.ග්‍රන්ථමාලා : 20)

විමුක්තායතන සුත්තං, අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 32 පිටුව
(බු.ජ.ත්‍රි.ග්‍රන්ථමාලා : 24)

www.aathaapi.org ධර්ම දේශනා 10

සොතානුධන සුත්තං, අංගුත්තර නිකාය, චතුක්ක නිපාතය, 358 පිටුව
(බු.ජ.ත්‍රි.ග්‍රන්ථමාලා : 23)

www.aathaapi.org ධර්ම දේශනා 31

1. පයමසම්මත්තනියාමසුත්තං

151. “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුඤ්ඤානොපි සද්ධම්මං අභබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං. කතමෙහි පඤ්චහි? කථං පරිභොති, කථං පරිභොති, අත්තානං පරිභොති, වික්ඛිත්තවිත්තො ධම්මං සුඤ්ඤාති, අනෙකග්ගවිත්තො අයොනියො ච මනසි කරොති. ඉමෙහි ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුඤ්ඤානොපි සද්ධම්මං අභබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං.

අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 284 පිටුව

1. පයමසම්මත්තනියාමසුත්තවණ්ණනා

151. චතුත්ථස්ස පයමෙ අභබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තන්ති කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තභූතං මග්ගනියාමං ඔක්කමිතුං අභබ්බො අභාජනං. කථං පරිභොතීතිආදීසු “කිං කථා නාම එසා” ති වදන්තො කථං පරිභොති නාම. “කිං නාමෙස කථෙති, කිං අයං ජානාතී” ති වදන්තො කථං පරිභොති නාම. “මයං කිං ජානාම, කුතො අම්භාකං එතං සොතුං බල” ති වදන්තො අත්තානං පරිභොති නාම. විපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො.

3. තතියසම්මත්තනියාමසුත්තං

153. “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුඤ්ඤානොපි සද්ධම්මං අභබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං.

කතමෙහි පඤ්චහි? මක්බි ධම්මං සුඤ්ඤාති මක්ඛපරියුට්ඨිතො, උපාරම්භචිත්තො ධම්මං සුඤ්ඤාති රන්ධගවෙසී, ධම්මදෙසකෙ ආභතචිත්තො හොති ඛීලජාතො, දුප්පඤ්ඤො හොති ජලො ඵලමුගො, අනඤ්ඤාතෙ අඤ්ඤාතමානී හොති. ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ, පඤ්චහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සුඤ්ඤාතොපි සද්ධම්මං අභබ්බො නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං.

අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 286 පිටුව

4. පයමසද්ධම්මසම්මොසසුත්තං

154. “පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු න සක්කච්චං ධම්මං සුඤ්ඤාති, න සක්කච්චං ධම්මං පරියාපුඤ්ඤාති, න සක්කච්චං ධම්මං ධාරෙන්ති, න සක්කච්චං ධනානං ධම්මානං අත්ථං උපපරික්ඛන්ති, න සක්කච්චං අත්ථමඤ්ඤාය ධම්මමඤ්ඤාය ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජන්ති. ඉමෙ බො, භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මා සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තන්ති.

අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 286 පිටුව

4. පයමසද්ධම්මසම්මොසසුත්තවණ්ණනා

154. චතුත්ථෙ න සක්කච්චං ධම්මං සුඤ්ඤාති ඔහිතසොතා සුකතකාරිතො භුත්වා න සුඤ්ඤාති. න පරියාපුඤ්ඤාති යථාසුතං ධම්මං චලඤ්ඤාතොපි සක්කච්චං න චලඤ්ඤාතො.

5. දුතියසද්ධම්මසම්මොසසුත්තං

155. “පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තන්ති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ධම්මං න පරියාපුණන්ති – සුත්තං, ගෙයාං, වෙයාකරණං, ගාථං, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අඛ්භුතධම්මං, වෙදල්ලං. අයං, භික්ඛවෙ, පඨමො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං න විත්ථාරෙන පරෙසං දෙසෙන්නි. අයං, භික්ඛවෙ, දුතියො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං න විත්ථාරෙන පරෙසං වාචෙන්ති. අයං, භික්ඛවෙ, තතියො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං න විත්ථාරෙන සජ්ඣායං කරොන්නි. අයං, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන චපරං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාසුතං යථාපරියත්තං ධම්මං න වෙතසා අනුචිතක්කෙන්ති අනුච්චාරෙන්ති මනසානුපෙක්ඛන්ති. අයං, භික්ඛවෙ, පඤ්චමො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති. ඉමෙ ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මා සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තන්ති.

අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 288 පිටුව

6. තනිය සද්ධම්ම සම්මොස සුත්තං

156. “පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති. කතමෙ පඤ්ච? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු දුග්ගහිතං සුත්තන්තං පරියාපුණන්ති දුන්නික්ඛිත්තෙහි පදබ්‍යාඤ්ජනෙහි. දුන්නික්ඛිත්තස්ස, භික්ඛවෙ, පදබ්‍යාඤ්ජනස්ස අත්ථොපි දුන්නයො හොති. අයං, භික්ඛවෙ, පඨමො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු දුබ්බවා හොන්ති, දොවචස්ස කරණෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතා, අක්ඛමා අප්පදක්ඛිණග්ගාහිනො අනුසාසනිං. අයං, භික්ඛවෙ, දුතියො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, යෙ තෙ භික්ඛු බහුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මාතිකාධරා, තෙ න සක්කච්චං සුත්තන්තං පරං වාවෙන්ති; තෙසං අච්චයෙන ඡින්නමුලකො සුත්තන්තො හොති අප්පට්ඨසරණො. අයං, භික්ඛවෙ, තතියො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, ථෙරා භික්ඛු බාහුලිකා හොන්ති සාඨලිකා ඔක්කමනෙ පුබ්බඞ්ගමා පච්චෙකෙ නික්ඛිත්තධුරා, න චීරියං ආරහන්ති අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය අසච්ඡිකතස්ස සච්ඡිකිරියාය. තෙසං පච්ඡමා ජනතා දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජති. සාපි හොති බාහුලිකා සාඨලිකා ඔක්කමනෙ පුබ්බඞ්ගමා පච්චෙකෙ නික්ඛිත්තධුරා, න චීරියං ආරහති අප්පත්තස්ස පත්තියා අනධිගතස්ස අධිගමාය අසච්ඡිකතස්ස සච්ඡිකිරියාය. අයං, භික්ඛවෙ, චතුත්ථො ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති.

“පුන වපරං, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝො භින්නො භොති. සඬ්ඝෙ ඛො පන,
භික්ඛවෙ, භින්නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අක්කොසා ව භොන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං
පරිභාසා ව භොන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං පරික්ඛෙපා ව භොන්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං
පරිච්චජනා ව භොන්ති. තත්ථ අජ්ජසන්නා වෙච නජ්ජසීදන්ති, පසන්නානඤ්ච
එකච්චානං අඤ්ඤථත්තං භොති. අයං, භික්ඛවෙ, පඤ්චමො ධම්මො
සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තති. ඉමෙ ඛො, භික්ඛවෙ,
පඤ්ච ධම්මො සද්ධම්මස්ස සම්මොසාය අන්තරධානාය සංවත්තන්ති.

අංගුත්තර නිකාය, පඤ්චක නිපාතය, 290 පිටුව

බැඳ ගැනීම හත්ඵලල්ලක්ථික නම් වේ. එය අශෝභන හිඳ ගැනීමකි. මිටි අසුනක හෝ බිම දණහිස් උඩුකුරු කොට කතිර හැඩයට පා දෙක තබා දෙපැත්තට නො යනු පිණිස සිවුරෙන් තද කර ගැනීම දුස්සපල්ලක්ථික නම් වේ. එය දිරු සිවුරක් නම් ඉරිය හැකි වාඩිවීමකි. ඒ දෙයාකාරයෙන් කවර ආකාරයකින් වුවද ඇතුළු ගමිහි හිඳ ගැනීමෙන් ඇවැත් වේ. අන් ආකාරයකින් වාඩිවීම අපහසු රෝගියකුට නම් ඇවැත් නොවේ.

දහම් දෙසීම පිළිබඳ සිකපද

දහම් දෙසීම පිළිබඳ සේබියාසිකපද සොළොසක් ඇත්තේ ය. ඒවා මෙසේය:

1. න ජත්තපාණීස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

කුඩයක් අතින් ගෙන සිටින නො ගිලන් පුද්ගලයාට දහම් නො දෙසිය යුතුය. කුඩය අතින් මුදු ළඟ තබා ගෙන ඉන්නා අයට දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නැත.

2. න දණ්ඩපාණීස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

දණ්ඩක් අතින් ගෙන සිටින්නා වූ නො ගිලන් පුද්ගලයාට දහම් නො දෙසිය යුතුය. මෙහි දණ්ඩය යි කියනුයේ සතර රියන් පොල්ලට ය. අතින් නො ගෙන දණ්ඩක් සම්පයේ තබා ගෙන ඇති කැනැත්තාට දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නොවේ.

3. න සත්ඵපාණීස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

කඩුවක් අතින් ගෙන සිටින නො ගිලන් පුද්ගලයාට දහම් නො දෙසිය යුතුය. කඩුවක් පැළඳ සිටින්නෙකුට දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නැත.

4. න ආයුධපාණීස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

දුනු හී තුවක්කු ආදී ආයුධ අතේ ඇති නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතු ය. ආයුධ අතින් නො ගෙන පැලඳ සිටින්නෙකුට දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නැත.

5. න පාදකාරුල්භස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

මිරිවැඩි පය ලා සිටින්නා වූ නො ගිලනා හට දහම් නො දෙසිය යුතුය. පාදකා යනු ලියෙන් සාද ඇහිලි කරුවට ඇතුළු කර ගැනීම සඳහා මුදුනෙහි කුඩයක් සහිත ඇණයක් යොදා ඇති පාවහන් වර්ගයකි. ඒ වර්ගය මුස්ලිම් ජනයා ඔවුන්ගේ ගෙවල පාවිච්චි කරනු දක්නා ලැබේ.

6. න උපාහනාරුල්භස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

වහන් පය ලා සිටින්නා වූ නො ගිලනාට දහම් දෙසීම නො කළ යුතුය. මේ සිකපදය පනවා ඇත්තේ පාදකාව හැර ඉතිරි පය ලන වර්ග ගැනය. වහන් පය ලා සිටින්නා වූ ද වහන් පය නො ලා සිටින්නා වූ ද අය ඇති පිරිසක වහන් පය නො ලා සිටින්නවුන් උදෙසා දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නැත. සෑම දෙනා ම උදෙසා දහම් දෙසන හොත් ඇවැත් වේ.

7. න යානගතස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

රියක නැගී සිටින්නා වූ නො ගිලනා හට දහම් නො දෙසිය යුතුය. දේශකයා ද රියේ නැගී සිටිනවා නම් දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නොවේ.

8. න සයනගතස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

බිම වුව ද වැතිර සිටින්නා වූ නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතුය.

9. න පල්ලක්ථිකාය නිසිත්තස්ස අභිලානස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

පල්ලත්ථියෙක හිඳිනා නොගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතු ය. පල්ලත්ථිකය කලින් විස්තර කර ඇත.

10. න වේදිකසිසස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

කේශාන්තය නො පෙනෙනා සේ ජටා බැඳ සිටින්නා වූ නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතුය. “යථාකේසන්තෝ න දිස්සති එවං වේදිකසිසස්ස” යනු අටුවායි. ශිර්ෂාවරණයක් වශයෙන් නො ව හිස සැරසීමෙක් වශයෙන් කෙස් සියල්ල නො වැසෙන ලෙස බඳනා ලද ජටා ඇතියවුන්ට දහම් දෙසීමෙන් ඇවැත් නැත. බුරුම මිනිසුන් ගේ ජටාව එබන්දකි.

11. න මිගුණේඨිතසිසස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

හිස වසා පොරවා සිටින නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතු ය.

12. න ජමාය නිසිදිත්වා ආසනේ නිසිත්තස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

බිම හිඳ අසුනක ඉන්නා නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතුයි.

13. න නිවේ ආසනේ නිසිදිත්වා උච්චේ ආසනේ නිසිත්තස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛාකරණීයා.

මිටි අසුනක හිඳ උස් අසුනක ඉන්නා නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතුය.

14. න යිතො නිසිත්තස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

තමා සිට ගෙන, හිඳ ගෙන ඉන්නා නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතුය.

15. න පච්චතො ගච්චන්තෝ පුරතෝ ගච්චන්තස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

පස්සෙන් යමින් ඉදිරියෙහි යන නො ගිලනාට දහම් නො දෙසිය යුතුය.

16. න උප්පථෙන ගච්චන්තෝ පථෙන ගච්චන්තස්ස අභිලාභස්ස ධම්මං දේසිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

නො මහින් යමින් මගින් යන නොගිලනාහට දහම් නො දෙසිය යුතු.

මලමුත්ත කිරිම පිලිබඳ සිකපද

1. න යිතෝ අභිලාභෝ උච්චාරං වා පස්සාවං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

ගිලන් බවක් නැති තැනැත්තා විසින් සිට ගෙන මලමුත්ත නො කළ යුතු ය. මෙහි අදහස් කරන ගිලන් බව වාඩිවීමට අපහසු බව ය. වාඩිවී මුත්ත කරන කල්හි සමහරුන්ගෙන් සම්පූර්ණයෙන් මුත්ත පිට නොවේ. එයත් එක්තරා ආබාධයෙකි. එබඳු තැනැත්තාට ද සිට ගෙන මුත්ත කිරීමෙන් ඇවැත් නැත.

2. න හරිතෝ අභිලාභෝ උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

නො මළ තණ ආදිය මතුයෙහි මලමුත්ත නොකළ යුතුය. කෙළ ගැසීම නො කළ යුතුය. ජීවත් වන ගසක මතු වී ඇති මූලක් උඩ වුවද කෙළ ගැසීම් ආදිය නොකළ යුතුය. සෙම් සොටු දැමීම ද කෙළ ගැසීමට ඇතුළත් බව සැලකිය යුතුය. තණ ආදිය නැති තැනක කළ මුත්ත පසු ව තණ ආදියට ගලා ගියේ ද ඇවැත් නොවේ. ජීවත් වන ගසක මූලක් මත වාඩිවී බිමට මල මුත්ත කිරීමෙන් ඇවැත් නැත.

3. න උදකේ අභිලාභෝ උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

ගිලනකු නො වී පරිභෝගයට සුදුසු ජලයෙහි මල මුත්ත නො කළ යුතුය. කෙළ ගැසීම නො කළ යුතුය. පරිභෝගයට සුදුසු නො වන සමුද්‍ර ජලාදියෙහි කෙළ ගැසීම් ආදියෙන් ඇවැත්